

fang, at det ikke længere var nødvendigt at opretholde Rabatkortordningen.

Saadanne Ændringer kan efter Mindretallets Mening kun siges at være gennemført ved Loven om Mælkehjælp, hvor der er taget Hensyn til Ydelse af Sødsmælk til svangre Kvinder og Kvinder med smaa Børn, hvorfor Mindretallet foreslaar, at Bestemmelsen i hidtil gældende Love om, at der forlods anvendes et Beløb til Hjælp til svangre Kvinder til Køb af Sødsmælk, udgaar. Det Beløb, der er foreslaaet anvendt, jfr. § 1 i Mindretallets Ændringsforslag til Køb af *Sødsmælk*, er i Henhold hertil beregnet nedsat med 5 pCt.

De Ændringer, som er foretaget i Sociallovgivningen med Henblik paa Alders- og Invaliderentemodtagerne, mener Mindretallet ikke er tilstrækkelige til at begrunde Rabatkortenes Bortfald, idet Ændringerne ikke dækker Socialdemokratiets Forslag om Forbedringer til de paagældende, og der er intet Hensyn taget til de øvrige Medborgere, der plejer at faa tildelt Rabatkort.

Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag om, at Rabatkortordningen opretholdes til Udgangen af December 1946, saaledes at der gives Tid til Overvejelser med Henblik paa en eventuel anden Ordning til Afløsning af Rabatkortene.«

Kommunisterne er ifølge Betænkningen enige med Flertallet i, at Rabatordningerne bør være af midlertidig Karakter, men mener ikke, at Forudsætningerne for Ordningernes Bortfald er tilvejebragt. »De Ændringer, der er gennemført henholdsvis i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v. samt om ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, og i Lovene om Folkeforsikring og offentlig Forsorg, giver ikke de Personer, som hidtil har modtaget Rabatkort, en saadan Forbedring af deres Leveforhold, at det findes rimeligt paa nuværende Tidspunkt at lade Rabatordningen udløbe.

Mindretallet er derfor af den Opfattelse, at saalænge der ikke er tilvejebragt et mere forsvarligt Forhold mellem disse mindrebemidlede Borgeres Understøttelsesforhold og de høje Priser paa alle Levnedsmidler, maa Rabatordningen bibeholdes, og foreslaar Ordningen forlænget til Udgangen af Marts Maaned 1947.«

Ved 2. Behandling af det kommunistiske Lovforslag vedtoges et hertil af Kommunisterne stillet Ændringsforslag (hvorfor der for Perioden 1. Juli 1946—31. Marts 1947 skulde stilles i alt 40 Mill. Kr. til Raadighed) enstemmigt med 13 Stemmer, idet 98 Medlemmer hverken stemte for eller imod. Men Lovforslagets Paragraffer blev derefter forkastet med 69 Stemmer mod 13; 33 Medlemmer stemte hverken for eller imod. Lovforslaget var dermed bortfaldet.